

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2009. április 15. és 22. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A folytatólagosan, társtettesként, jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette és más bűncselekmények miatt **az I. r. vádlott és társai** ellen indított bűnügyben a Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa 2008. november 27. napján kihirdetett KB.IV.204/2007/66. számú ítéletét **megváltoztatja**.

Az I.r. és a IV.r. vádlottaknak az első fokú ítélet rendelkező rész 1. és 2. pontjaiban írt cselekményeit egységesen bünszövetségben, társtettesként, kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének (Btk.282/A.§ (1) - (2) bekezdés a./ pontja),

A VI.r. vádlott első fokú ítélet rendelkező részében írt cselekményét bünszövetségben, társtettesként, kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének (Btk.282/A.§ (1) - (2) bekezdés a./ pont),

A VII.r. vádlott első fokú ítélet rendelkező részében írt cselekményét és a VIII.r. vádlott első fokú ítélet rendelkező rész 1. pontjában írt cselekményét bünszövetségben, társtettesként, csekély mennyiségű kábítószerre, kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének (Btk.282/A.§ (1) - (2) bekezdés a./ pont és a (6) bekezdés b./ pont) **minősíti**.

Az I.r. vádlott szabadságvesztés büntetését 4 (négy) évi börtönbüntetésre, a közügyektől eltiltást 4 (négy) évre,

A II.r., a III.r. és a IV.r. vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést külön- külön 3 (három) évi börtönbüntetésre, a közügyektől eltiltást 3 (három) évre,

A VI.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést 2 (kettő) évi és 4 (négy) hónapi börtönbüntetésre **enyhíti**.

A VII.r. és a VIII.r. vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtását 4 - 4 (négy - négy) évi próbaidőre **felfüggeszti**.

A VII.r. és a VIII.r. vádlottakkal szemben a közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazását, míg a XII.r. vádlottal szemben a lefokozás katonai mellékbüntetés kiszabását **mellőzi**.

Az I.r. és a IV.r. vádlottak tekintetében a - halmazati büntetésre - történő utalást **mellőzi**.

A IV.r. vádlott vonatkozásában a szabadságvesztés büntetés időtartamába a 2006. október 5. napjától 2007. augusztus 28. napjáig eltelt időt számítja be.

Egyebekben az első fokú ítéletet az I.r., a II.r., a III.r., a IV.r., az V.r., a VI.r., a VII.r., a VIII.r., a X.r., a XI.r. és a XII.r. vádlottak tekintetében **helybenhagyja**.

Az I.r. vádlottnál az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig eltelt időt a szabadságvesztés időtartamába beszámítani rendeli.

A VI.r. és a XII.r. vádlottakat külön-külön kötelezi a másodfokú eljárásban felmerült 12.000-12.000.- (tizenkettőezer - tizenkettőezer) Ft bünygyi költség megfizetésére.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa a 2008. november 27. napján kihirdetett KB.IV.204/2007/66. számú ítéletével az I.r. vádlottat a Btk. 282/A.§ (1), (2) bekezdés a/ pontjába ütköző bünszövetségben, társtettesként, kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette és a Btk. 282.§ (1), (2) bekezdés a/ pontjába ütköző bünszövetségben, üzletszerűen, tartással elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette miatt - halmazati büntetésül - 5 év 6 hónap börtönbüntetésre, 6 év közügyektől eltiltásra és 200.000 Ft vagyonekobzásra,

A II.r. és a III.r. vádlottakat a Btk. 282/C.§ (2), (3) bekezdésébe ütköző bünszövetségben, üzletszerűen, társtettesként, kereskedéssel, kábítószerfüggőként elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette miatt - külön-külön - 4 évi börtönbüntetésre, 4 évi közügyektől eltiltásra, 40.000 Ft pénzmellékbüntetésre és 200.000 Ft vagyonekobzásra,

A IV.r. vádlottat a Btk. 282/A.§ (1), (2) bekezdés a/ pontjába ütköző bünszövetségben, társtettesként, átadással elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette és a Btk. 282.§ (1) bekezdésébe ütköző tartással elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette miatt - halmazati büntetésül - 4 év 6 hónap börtönbüntetésre, 5 év közügyektől eltiltásra és 200.000 Ft vagyonekobzásra,

Az V.r. vádlottat a Btk. 282/A.§ (1), (6) bekezdés a/ pontjába ütköző csekély mennyiségű kábítószerre, átadással elkövetett kábítószerrel visszaélés vétsége miatt 1 évi - végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett - fogházbüntetésre és 100.000 Ft pénzmellékbüntetésre,

A VI.r. vádlottat a Btk. 282/A.§ (1), (2) bekezdés a/ pontjába ütköző bünszövetségben, társtettesként, átadással elkövetett kábítószerrel visszaélés

büntette miatt 3 év börtönbüntetésre, 3 év közügyektől eltiltásra és 50.000 Ft pénzmellékbüntetésre,

A VII.r. vádlottat a Btk. 282/A.§ (1), (2) bekezdés a/ pontjába ütköző, a (6) bekezdés b/ pontja szerint minősülő bünszövetségben, társtettesként, csekély mennyiségű kábítószerre, átadással elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette miatt 1 év 6 hónap börtönbüntetésre, 2 év közügyektől eltiltásra és 50.000 Ft pénzmellékbüntetésre,

A VIII.r. vádlottat a Btk. 282/A.§ (1), (2) bekezdés a/ pontjába ütköző, a (6) bekezdés b/ pontja szerint minősülő bünszövetségben, társtettesként, csekély mennyiségű kábítószerre, átadással elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette, és a Btk. 282.§ (1), (5) bekezdés a/ pontjába ütköző csekély mennyiségű kábítószerre, tartással elkövetett kábítószerrel visszaélés vétsége miatt 1 év és 7 hónap börtönbüntetésre, 2 év közügyektől eltiltásra és 50.000 Ft pénzmellékbüntetésre,

A IX.r., a X.r. és a XI.r. vádlottakat bűnösnek mondta ki a Btk. 282/A.§ (1) bekezdésébe ütköző átadással elkövetett kábítószerrel visszaélés büntetében, melyet a X. és XI.r. vádlottak társtettesként követtek el, ezért a IX.r. vádlottat 1 év - végrehajtásában 4 évi próbaidőre felfüggesztett - fogházbüntetésre és 50.000 Ft pénzmellékbüntetésre, a X.r. vádlottat 1 év és 4 hónap - végrehajtásában 4 évi próbaidőre felfüggesztett - fogházbüntetésre, 50.000 Ft pénzmellékbüntetésre és 65.600 Ft vagyonelkobzásra, a XI.r. vádlottat 1 év 4 hónap - végrehajtásában 4 évi próbaidőre felfüggesztett - fogházbüntetésre és 50.000 Ft pénzmellékbüntetésre,

A XII.r. vádlottat a Btk. 282/A.§ (1) és (6) bekezdés a/ pontjába ütköző csekély mennyiségű kábítószerre, átadással elkövetett kábítószerrel visszaélés vétsége, valamint a Btk. 282.§ (1) és (5) bekezdés a/ pontjába ütköző csekély mennyiségű kábítószerre, tartással elkövetett kábítószerrel visszaélés vétsége miatt - halmazati büntetésül - 10 hónap - végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett - fogházbüntetésre, 50.000 Ft pénzmellékbüntetésre, 10.000 Ft vagyonelkobzásra és lefokozásra ítélte.

Az I., a II., a III., a IV.r. vádlottaknál rendelkezett az előzetes fogvatartásban, illetve a házi őrizetben töltött idő szabadságvesztés tartamába történő beszámításáról. Rendelkezett továbbá a pénzmellékbüntetések meg nem fizetése esetére, azok szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról, valamint az eljárás során lefoglalt bűnjelekkel kapcsolatban. Ez utóbbiak részbeni kiadását, részben megsemmisítését, a kábítószer tekintetében pedig annak elkobzását és az illetékes szervnek történő megküldését rendelte el. A vádlottakat kötelezte az eljárás során vonatkozásukban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A katonai ügyész 3 nap gondolkodási időt tartott fenn nyilatkozatának bejelentésére, majd a törvényes határidőn belül az I., a II., a III., a IV., a VI., a VII. és a VIII.r. vádlottak terhére téves jogi minősítés miatt fellebbezést jelentett be. Fellebbezésének indokolása szerint a vádlottak cselekményüket nem bünszövetségben, hanem bünszervezetben valósították meg. Indítványozta ezért, hogy I-IV. és VI-VIII.r. vádlottak vonatkozásában az első fokú ítéletet a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa változtassa meg és állapítsa meg, hogy a bűncselekményeket bünszervezetben követették el. Indítványozta továbbá annak

megállapítását, hogy I-III.r. vádlottak által forgalmazott kábítószer a jelentős mennyiség alsó határát elérte. Az első fokú ítéletet az V., a IX., a X., a XI. és a XII.r. vádlottak vonatkozásában tudomásul vette.

A I.r. vádlott és védője, a II.r. vádlott és védője a büntetés enyhítése érdekében, aIII.r. vádlott és védője elsősorban felmentés, másodlagosan pedig a büntetés enyhítése érdekében jelentettek be fellebbezést. A IV.r. vádlott és védője enyhítés érdekében, az V.r. vádlott és védője, a VI.r. vádlott és védője felmentés érdekében, másodlagosan enyhítésért fellebbeztek. A VII., a VIII.r. vádlottak és védőik elsődlegesen felmentésért, másodlagosan pedig a kiszabott büntetés enyhítése érdekében jelentették be fellebbezésüket. A IX.r. vádlott és védője 3 nap gondolkodási időt tartottak fenn nyilatkozatuk bejelentésére, de a törvényes határidőn belül nem jelentettek be fellebbezést az ítélettel szemben. A X. és a XI.r. vádlottak, és védőik 3 nap gondolkodási időt tartottak fenn nyilatkozatuk bejelentésére, majd a X.r. vádlott védője irány nélkül, a XI.r. vádlott védője pedig felmentés érdekében jelentett be fellebbezést. a XII.r. vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan pedig enyhítés érdekében fellebbeztek az ítélettel szemben.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészség a Kf.IV.96/2008. számú átiratában a katonai ügyész fellebbezését módosítással tartotta fenn. Indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet változtassa meg, melynek keretében az I.r. vádlott cselekményeit egységesen a Btk. 282/A.§ (1) bekezdésébe ütköző társtettesként, kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének, a II. és a III.r. vádlottak cselekményeit a Btk. 282/C.§ (2) bekezdésébe ütköző, a (3) bekezdés szerint minősülő társtettesként, kereskedéssel, üzletszerűen kábítószerfüggő személyként elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének, a IV.r. vádlott magatartását egységként a Btk. 282/A.§ (1) bekezdésébe ütköző társtettesként, forgalomba hozatallal elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének, a VI.r. vádlott cselekményét a Btk. 282/A.§ (1) bekezdésébe ütköző társtettesként, forgalomba hozatallal elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének minősítse. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság állapítsa meg, hogy I-IV.r. vádlottak és a VI.r. vádlott bűncselekményeiket a Btk. 137.§ 8. pontja szerinti bűnszervezet tagjaként követték el, egyben állapítsa meg, hogy e vádlottakra kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozata a Btk. 42.§ (3) bekezdése alapján fegyház, továbbá, hogy szabadságvesztés büntetésükből feltételes szabadságra nem bocsáthatóak. Az I., a IV.r. vádlottak tekintetében a kiszabott büntetés halmazati jellegére történő utalás, a XII.r. vádlottnál pedig a lefokozás katonai mellékbüntetés alkalmazásának mellőzésére tett indítvány. Egyebekben az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészség nyilvános ülésen jelen lévő képviselője az átiratában foglaltakat változatlan tartalommal fenntartotta. Perbeszédében írásban előterjesztett indítványát annyiban kiegészítette, hogy mivel a VIII.r. vádlottat a Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa, illetőleg a Fővárosi Ítéltábla egy korábbi határozatában már lefokozás mellékbüntetésre ítélte, ezért a másodfokú bíróság e

mellékbüntetés kiszabását e vádlottal szemben mellőzze. Az első fokú határozatot egyébként felülbírálatra alkalmasnak tartotta, álláspontja szerint a felmentésre irányuló fellebbezések a felülmérlegelés tilalmára figyelemmel eredményre nem vezethetnek. Fenntartotta, hogy az átiratában megjelölt vádlottak bűnszervezet tagjaként valósították meg a bűncselekményeket, kérte ennek megállapítását és ennek további következményeinek érvényesítését a másodfokú ítéletben. Megismételte az átiratában foglalt indítványait.

Az I.r. vádlott védője a büntetés enyhítése érdekében bejelentett fellebbezését fenntartotta. Nem vitatta az ítéleti tényállást, amely elsősorban védenccé beismerő vallomása alapján alapszik. Egyetértett az elsőfokú bíróság azon álláspontjával is, hogy a vádlottak nem bűnszervezetben, hanem csupán bűnszövetségben valósították meg a terhükre rótt bűncselekményeket. Ezért az ügyészi fellebbezés elutasítására tett indítványt. Mivel védenccé mind a nyomozás, mind pedig a tárgyalási szakban együttműködött az eljáró hatóságokkal, indítványozta a vele szemben kiszabott büntetés enyhítését. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem vette kellő súllyal figyelembe védenccé bűnösségére is kiterjedő beismerő vallomását.

A II.r. vádlott védője a büntetés enyhítése érdekében bejelentett fellebbezését fenntartotta. Megismételte azt az elsőfokú bíróság előtt is kifejtett álláspontját, hogy a vádlottak nem bűnszervezetben követték el a bűncselekményeiket. Véleménye szerint köztük a feladatok nem voltak felosztva, nem szervezeten, hanem többnyire eseti módon valósították meg a bűncselekményeket. Közöttük nem létezett egyértelmű hierarchia, amely arra utalna, hogy csoportjuk bűnszervezetként működött volna. Hivatkozott a BH 139/2008., illetve 3/2007. számú eseti döntésekre. Mivel védenccé kábítószerfüggő, ezért véleménye szerint az sem állapítható meg, hogy képes lett volna átlátni egy szervezet működését. A bűncselekmény elkövetésébe csak azért kapcsolódott be, mert az biztosította a kábítószer megszerzését. Az ítélet belső arányaira figyelemmel eltúlzottnak tartotta a védenccével szemben kiszabott büntetést, amely a maximálisan kiszabható büntetéshez közelít. Indítványozta figyelembe venni az időmúlást, a vádlott beismerő vallomását, illetve, hogy azóta már szakított kábítószeres múltjával. Enyhébb büntetés kiszabására tett indítványt.

A III.r. vádlott védője a büntetés enyhítése érdekében tartotta fenn a fellebbezését. Egyetértett védőtársával abban, hogy védenccé terhére nem állapítható meg a bűnszervezetben történt elkövetés. Egyetértett továbbá az elsőfokú bíróság e körben kifejtett álláspontjával is. Véleménye szerint az elsőfokú bíróság a cselekmény minősítésére is figyelemmel eltúlzottan súlyos büntetést alkalmazott védenccével szemben. Az időmúlásra is tekintettel enyhébb büntetés kiszabására tett indítványt.

A IV.r. vádlott védője az enyhítés érdekében bejelentett fellebbezését fenntartotta. Egyetértett a katonai ügyész azon álláspontjával, hogy védenccé cselekményét egységesen kell értékelni, bűnhalmazat nem állapítható meg. Nem értett egyet azonban a bűnszervezet megállapíthatóságával, e körben csatlakozott

védőtársaihoz, illetve az első fokú ítéletben kifejtettekhez. Álláspontja szerint a IV.r. vádlottal szemben kiszabott büntetés eltúlzottan súlyos, indítványozta figyelembe venni védenca életkorát, hiszen 23 éves korában valósította meg a bűncselekményt. Büntetésének enyhítését indítványozta.

Az V.r. vádlott védője az elsőfokú bíróság előtt elmondott perbeszédében foglaltakat a másodfokú eljárásban is fenntartotta. Álláspontja szerint ítéleti bizonyossággal nem sikerült védenca bűnösségét megállapítani. Csak lehallgatási jegyzőkönyvek állnak rendelkezésre, amely önmagában nem alkalmas bűnösségének bizonyítására. Kifogásolta a szakértői vélemény megállapításait, álláspontja szerint az nem tekinthető konzekvensnek. Bizonyítékok hiányában kérte a védenca felmentését.

A VI.r. vádlott védője a büntetés enyhítése érdekében bejelentett fellebbezését fenntartotta. Felhívta a figyelmet arra, hogy védenca csupán 19 éves volt a cselekmény elkövetésekor, jelenleg az Egyetem Gazdaságtudományi Karának hallgatója, ami mellett ipari alpinistaként dolgozik. Véleménye szerint aránytalanul súlyos az első ízben bűnelkövető vádlottal szemben letöltendő szabadságvesztés kiszabása. Jogi álláspontja szerint sem a bűnszervezet, sem pedig a bűnszövetségben történt elkövetés nem állapítható meg védenca terhére. Indítványozta akár hosszabb időre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását védenccével szemben.

A XII.r. vádlott védője a büntetés enyhítése érdekében bejelentett fellebbezését fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tanú1 vallomására alapozta a marasztaló tényállást védenca tekintetében, amely vallomást a bosszú motivált. Mindezek alapján nem lehet ítéleti bizonyossággal megállapítani a terhére rótt bűncselekményt, ezért elsődlegesen a vádlott felmentését, másodsorban vele szemben pénzbüntetés kiszabását indítványozta.

A VII.r. vádlott védője védenca felmentése érdekében bejelentett fellebbezését fenntartotta. Álláspontja szerint védenca bűnösségét a lehallgatási anyagok támasztják alá, amelyben két másik személy róla tesz említést. A két személy beszélgetése egy jövőbeni eseményről szól, ami nem nyújthat alapot arra, hogy védenca felelősségét ítéleti bizonyossággal megállapítsa a bíróság, más bizonyíték ugyanis nem áll rendelkezésre. Ezért védenca bizonyítékok hiányában történő felmentését, másodlagosan pedig vele szemben felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabását indítványozta.

A VIII.r. vádlott védője fellebbezését fenntartotta. Álláspontja szerint az első fokú ítélet megalapozatlan a Be. 351.§ (2) bekezdés c/ és d/ pontjai szerint, azonban ez a megalapozatlanság orvosolható, amely következményeként védenca felmentésének van helye. Felhívta a figyelmet arra, hogy a lehallgatási jegyzőkönyveken kívül egyéb bizonyíték nem támasztja alá védenca bűnösségét. Véleménye szerint pusztán a lehallgatási jegyzőkönyvek alapján védenca büntetőjogi felelőssége nem állapítható meg. Kifogásolta, hogy a lehallgatás anyaga

csak jelentések formájában áll rendelkezésre, amely szükségszerűen kiemeli a jelentést író által fontosnak vélt körülményeket. Felhívta a figyelmet arra is, hogy a vádbeli időben több esetben vetették alá szűrővizsgálatnak, amely nem igazolta védenca kábítószer fogyasztását. Mivel a jelentéseket ki kell rekeszteni a bizonyítékok köréből, és egyéb bizonyíték nem áll rendelkezésre, védenca felmentésének van helye. Ezért nem tartotta fenn a büntetés enyhítésére irányuló másodlagos fellebbezését.

A X.r. vádlott védője fellebbezését fenntartotta. Felhívta a figyelmet, hogy az Alkotmánybíróság hatályon kívül helyezte a Rendőrségi Törvény titkos információgyűjtésre vonatkozó részeit, amely alapján a vádlottakkal szemben a titkos információgyűjtést alkalmazták. Mindezek alapján aggályosnak tartotta a lehallgatási jegyzőkönyvek felhasználását a jelen eljárásban. Mivel a X.r. vádlott szakított a korábbi életével, egy ingatlanforgalmazó irodában dolgozik, olyan büntetés kiszabását indítványozta, amely lehetővé teszi a munkájának további folytatását, előzetes mentesítés alkalmazása mellett.

A XI.r. vádlott védője a védenca felmentése érdekében bejelentett fellebbezését fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a X. és XI.r. vádlottak tekintetében nem tett eleget indokolási kötelezettségének. Emiatt az első fokú ítélet felülbírálatra alkalmatlan. Véleménye szerint a IX.r. vádlott terhelő vallomása nem következetes, ezért nem lehet alapja az ítélet tényállásának. Indítványozta a bizonyíték kizárását a bizonyítékok köréből. Egyetértett azzal, hogy a lehallgatás anyaga védenccével szemben nem használható fel, az egyébként is csak közvetetten érinti a X., XI.r. vádlottakat. E bizonyíték kirekesztését is indítványozta a bizonyítékok köréből. Védenca bizonyítékok hiányában történő felmentésére tett indítványt.

Az I.r. vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában a megbánását hangsúlyozta. a II. és a III.r. vádlottak szintén sajnálták a történeteket és csatlakoztak a védőjük által elmondottakhoz. Az V.r. vádlott szintén védőjéhez csatlakozva felmentését kérte. Kiemelte, hogy munkájához szükséges az erkölcsi bizonyítvány. A VI.r. vádlott az utolsó szó jogán megbánását hangsúlyozta, fiatalságára és tapasztalatlanságára hivatkozott. A VII.r. vádlott csatlakozva védőjéhez, a felmentését kérte. A VIII., X., XI., XII.r. vádlottak az utolsó szó jogán tett nyilatkozatukban védőjükhöz csatlakoztak.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet, az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált. Felülbírálata a Be. 349.§ (1) bekezdése alapján nem terjedt ki az ítéletnek a IX.r. vádlottra vonatkozó részére, mivel az első fokú ítélet a vonatkozásában fellebbezés hiányában 2008. december 1. napján jogerőre emelkedett.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a büntetőeljárás törvényben foglaltaktól eltérően a vádlottakat egymás jelenlétében

oktatta ki a törvényben biztosított jogaira (Be.117.§). Mindez nem felel meg a Be. 118.§ (3) bekezdésében írtaknak, melynek helyes értelmezése szerint a terhelteket egyenként kell kioktatni eljárási jogaira, közvetlenül a kihallgatásuk előtt. A másodfokú bíróság több alkalommal felhívta az elsőfokú katonai tanács figyelmét arra, hogy pertaktikai okból is a vádlottakat egymás távollétében kell nyilatkoztatni arra, hogy kívánnak-e élni mentességi jogukkal, mely szerint a vallomástételt megtagadhatják. A vádlottak megismerve ugyanis a vádlott-társaik e körben tett nyilatkozatát, tudomásuk befolyásolhatja őket abban, hogy a bíróság előtt vallomásukkal kívánnak-e bizonyítékot szolgáltatni. Ezt az eljárási szabálysértést azonban a másodfokú bíróság olyannak értékelte, amely jelen esetben nem volt lényeges kihatással az eljárás lefolytatására, a vádlottak bűnösségének megállapítására, ezért nem jelentett olyan eljárási szabálysértést, amely a Be. 375.§ (1) bekezdése alapján az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményezte volna.

Az elsőfokú bíróság egyebekben a büntető perrendtartás szabályait betartva járt el, felolvasással tette a bizonyítás részévé az egyes vádlottak gyanúsítottként tett vallomásait és értékelte azt a bizonyítékok között.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésére álló bizonyítékokat számba vette, azokat külön-külön, egymással összefüggésben is értékelte. Foglalkozott a vádlottak védekezésével és ítéletében meggyőző indokát adta, hogy miért nem fogadta el a vádlottak tagadásban megnyilvánuló védekezését.

Ítéletének tényállását elsősorban az I.r. vádlott bűnösségére is kiterjedő beismerő vallomásra alapozta, aki önmagát is terhelő vallomásában a II., a III., a IV., a VI.r. vádlottakra is terhelő vallomást tett. Ezen kívül rendelkezésre állt a tettenérésről szóló jegyzőkönyv, a lefoglalt és szakértő által megvizsgált kábítószer, a házkutatás eredménye, amely során a IV.r. vádlottnál kábítószernek minősülő anyagok kerültek lefoglalásra és az ennek vizsgálatáról szóló szakértői vélemények.

Az elsőfokú bíróság logikusan indokolta, hogy miért a IV.r. vádlott első ízben és bűnösségére kiterjedő vallomását fogadta el, szemben a későbbi vallomásaival. Hasonló terhelő bizonyítékként értékelte tanú1 vallomását, amely a XII.r. vádlott tekintetében bizonyította a tényállásban írtakat, továbbá a IX.r. vádlott vallomását, aki önmagát is terhelő vallomásában a II., a X. és a XI.r. vádlottak tekintetében adott elő terhelő adatokat. A bíróság nem látott olyan indokot, amely miatt e terhelő bizonyítékokat ki kellett volna zárni a bizonyítékok köréből.

A másodfokú bíróság nem értett egyet a X.r. vádlott védőjével a tekintetben, hogy az Alkotmánybíróság döntésére is figyelemmel nem használható fel a lehallgatások anyaga. A Legfelsőbb Bíróság 74. sz. büntetőkollégiumi véleményében kifejtette, hogy az Alkotmánybíróság 2/2007 (I.24.) Ab. számú határozatával a Rendőrségi Törvény titkos információgyűjtés feltételeit szabályozó rendelkezéseit csak 2007. december 31.napjával semmisítette meg. Minderre figyelemmel a 2008. január 1. napja előtt az alkotmányellenesnek nyilvánított rendelkezések alapján

engedélyezett és lefolytatott titkos információgyűjtés eredménye a bizonyítékok köréből a Be. 78.§ (4) bekezdése alapján nem zárható ki.

Az elsőfokú bíróság tehát törvényesen tette a bizonyítékok részévé a Be.206/A. §-ában írtak alapján a lehallgatások anyagát is, az általa bizonyítékként értékelt telefonbeszélgetéseket az ítéletében részletesen megjelölte. Törvényesen értékelte és használta fel az V.r. vádlott vonatkozásában a lehallgatás anyagához kapcsolódó hangtechnikai szakértő véleményét is.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok értékelési kötelezettségének is eleget tett ítéletének 13. oldal utolsó bekezdésétől, a 23. oldal utolsó bekezdéséig. A bizonyítékokat a logika szabályainak megfelelően értékelte, indokolási kötelezettségének maradéktalanul eleget tett. Nem osztotta Balogh XI.r. vádlott védőjének azon álláspontját, hogy a Be. 373.§ (1) bekezdés III/a. pontjában írtak szerinti hatályon kívül helyezési ok állapítható meg az indokolási kötelezettség elmulasztása miatt. Az ítélet 14. oldal utolsó bekezdésében, illetve a 16. oldal 4. bekezdésében - bár röviden - az elsőfokú bíróság eleget tett azon kötelezettségének, hogy indokolja, miért állapított meg a X. és a XI.r. vádlottak tekintetében marasztaló tartalmú tényállást.

A másodfokú bíróság azzal is egyetértett, hogy az elsőfokú katonai tanács elfogadta és a tényállás részévé tette az igü. elmeszakértők megállapításait a II., a III.r. vádlottak tekintetében, valamint a Bűnügyi Szakértői és Kutató Intézet szakvéleményét a lefoglalt kábítószerrel kapcsolatban.

A másodfokú bíróság osztotta a védők azon megállapítását, hogy a VII. és a VIII.r. vádlottak tekintetében csupán a lehallgatás anyaga állt rendelkezésre. Mivel azonban a lehallgatás anyagát az eljárás egyéb adatainak tükrében kell vizsgálni, a másodfokú bíróság álláspontja szerint azok meggyőzően bizonyítják a VII. és a VIII.r. vádlottak terhére rótt bűncselekményeket. Mindezek alapján egyetértett az elsőfokú bíróság azon álláspontjával, hogy az általa felhívott lehallgatási jegyzőkönyvek meggyőzően bizonyítják e vádlottak bűnösségét, ezért nem foghattak helyt e vádlottak felmentésére irányuló védői indítványok. A katonai tanács tényből további tényre tehát helyesen vont le következtetést és törvényesen állapította meg, hogy VII. és VIII.r. vádlottak is részt vettek a kábítószer értékesítésében.

Az elsőfokú bíróság ítéletének tényállása a rendelkezésre álló okiratok alapján, illetve a IV.r. vádlott nyomozás során tett vallomására figyelemmel a Be.352.§ (1) bekezdés a/ pontja alapján a következőkkel azonban kiegészítésre szorul.

A másodfokú bíróság által beszerzett bűnügyi kérdőjegy szerint megállapítható, hogy a VIII.r. vádlottat a Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa 2007. november 30. napján jogerős KB.I.19/2007/7. számú ítéletével felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás bűntette miatt 105.000 Ft pénzbüntetésre és lefokozásra ítélte, továbbá, hogy a XII.r. vádlottat a Somogy Megyei Bíróság Katonai Tanácsa KB.II.442006/64.

számú, illetve a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 2008. január 16. napján kelt 6.Kbf.91/2007/5. számú ítéletével 15 rb. szerzői jogokhoz kapcsolódó jogok megsértésének vétsége, 2 rb. bűnsegédként elkövetett csalás büntette miatt 8 hónapi, 2 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre és lefokozásra ítélte. A másodfokú bíróság az ítélet személyi részében megállapított tényállást a VIII. és a XII.r. vádlottak tekintetében a bűnügyi kérdőjegy alapján az előzőekben írtakkal kiegészíti.

a IV.r. vádlott nyomozás során tett vallomásában (nyom. iratok 19.nsz. 4. oldal 4. bekezdése) úgy nyilatkozott, hogy a nála lefoglalt kábítószer értékesíteni kívánta. Mindezek alapján az ítélet 12. oldal I/2/B. számú tényállását kiegészíti azzal hogy: „A IV.r. vádlott lakóhelyén lefoglalt kábítószereket a IV.r. vádlott a későbbiekben értékesíteni kívánta.”

Az előzőekben írt kiegészítéssel az elsőfokú bíróság mérlegelési jogkörben megállapított ítéletének tényállása már mindenben mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa elfogadta felülbírálatá alapjául.

Az előzőekre is figyelemmel az V., a VII., a VIII., a XI.r. vádlottak felmentése érdekében bejelentett fellebbezések, illetve indítványok eredményre nem vezethettek. Ugyanis a Be. 351.§ (1) bekezdése alapján a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetőleg a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az első fokú ítélet megalapozatlansági okoktól mentes és a másodfokú eljárásban sem merültek fel olyan új tények, bizonyítékok, amely alapján szükségesnek tartotta volna a fellebbviteli bíróság további bizonyítás lefolytatását. A felmentés érdekében bejelentett fellebbezések lényegében az elsőfokú bíróság bizonyítékokat mérlegelő tevékenységét támadta, amely a másodfokú eljárásban a Be. 352.§ (3) bekezdésében meghatározott felülmérlegelés tilalmára figyelemmel eredményre nem vezethetett.

Az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényállásból okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére, azonban tévedett az I., a IV., a VI., a VII., és a VIII.r. vádlottak cselekményének minősítésekor. A vádlottak cselekményének minősítését illetően a másodfokú bíróság a következők szerint csak részben osztotta a Katonai Fellebbviteli Ügyészség álláspontját.

Az elsőfokú bíróság tévedett, amikor az I., és a IV.r. vádlottak terhére rótt cselekményeit nem egységesen a Btk. 282/A.§ (1), (2) bekezdés a/ pontja szerint minősítette.

Az irányadó tényállás szerint az I.r. vádlott, a II. és a III.r. vádlottakkal 2006. májusától 2006. október 5-éig folyamatosan, rendszeres haszonszerzésre törekedve szervezték a kábítószer forgalmazását és a haszon elosztását a IV., a VI., a VII. és a VIII.r. vádlottakon keresztül. E tevékenység folytatása közben 2006. október 5-én érte tetten a rendőrség az I. és a IV.r. vádlottakat, amikor a náluk lévő kábítószeret lefoglalták. Ugyancsak ekkor került sor arra is, hogy a lakásán történt házkutatás alkalmával különböző kábítószereket foglaltak le. A lefoglalt kábítószeresek a csekély mennyiség felső határát meghaladták, de a jelentős mennyiség alsó határát nem érték el. Az irányadó tényállásból az is következik, hogy a vádlottak ezt a kábítószer mennyiséget szintén értékesíteni kívánták.

Az előzőek alapján tévedett az elsőfokú katonai tanács, amikor az I. és a IV.r. vádlottak terhére megállapította a Btk. 282.§ (1) bekezdésébe ütköző, az I.r. vádlottnál a (2) bekezdés a/ pontja szerint minősülő tartással elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettét is. A tényállásból ugyanis az következik, hogy e részcselekmények a kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének kísérleteként értékelendők, amelyek beleolvadnak a kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének befejezett alakzatába, azzal természetes egységet alkotva.

Ezért a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az I. és a IV.r. vádlottaknak cselekményeit egységesen a Btk. 282/A.§ (1), (2) bekezdés a/ pontjába ütköző bünszövetségben, társtettesként, kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének minősítette, egyetértve azzal, hogy a kábítószer mennyisége nem érte el a jelentős mennyiség alsó határát.

A másodfokú bíróság nem értett egyet azzal, hogy a cselekmény üzletszerű forgalmazásában részt vevő a VI., a VII. és a VIII.r. vádlottak cselekményét átadással elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének minősítette az elsőfokú bíróság, valamint azzal a Katonai Fellebbviteli Ügyészségi állásponttal sem, mely szerint a IV. és a VI.r. vádlottak cselekménye forgalomba hozatallal elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének minősülnek. A Legfelsőbb Bíróság 57. számon büntető kollégiumi véleménye szerint kábítószer forgalomba hoz az, aki azt akár ellenérték fejében, akár ingyenesen több személy részére juttatja és kábítószerrel kereskedik, aki haszonszerzésre törekedve vesz részt a kábítószer forgalmazásában. A BH 1999/101. számon közzétett eseti döntés szerint pedig a kereskedés rendszeresen ismétlődő, anyagi haszonszerzés érdekében folytatott adásvétel, amelynek keretei között nem csak az eladó és a vevő, hanem a rendszeresen közvetítők is, mint a kereskedői tevékenység közreműködői tettesként vonhatók felelősségre.

Az előbbieken idézett bírói gyakorlatra figyelemmel tehát - mivel az említett vádlottak haszonszerzés érdekében vettek részt a kábítószer forgalmazásában, kereskedéssel valósították meg a kábítószerrel visszaélés büntettét. Figyelemmel a bizonyíthatóan általuk forgalmazott kábítószer mennyiségére, a VI.r. vádlott cselekményét a másodfokú bíróság a Btk. 282/A.§ (1), (2) bekezdés a/ pontjába

ütköző bünszövetségben, társtettesként, kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének, míg a VII. és a VIII.r. vádlott első fokú ítélet rendelkező rész 1/ pontjában írt cselekményét bünszövetségben, társtettesként, csekély mennyiségű kábítószerre, kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének (Btk. 282/A.§ (1), (2) bekezdés a/ pont és (6) bekezdés b/ pontja) minősítette.

Az elsőfokú bíróság nem tévedett, mikor a VIII.r. vádlottnál bűnhalmazatot állapított meg, mivel a terhére rótt bűncselekmények elkülöníthetőek voltak abban a tekintetben, hogy azok egy része a kábítószer kereskedésére vonatkozott, míg másik részben azt róta e vádlott terhére, hogy kábítószerrel fogyasztott. Ez utóbbi cselekményét helyesen minősítette a bíróság a Btk. 282.§ (1) bekezdésébe ütköző, az (5) bekezdés a/ pontja szerint minősülő csekély mennyiségű kábítószerrel, tartással elkövetett kábítószerrel visszaélés vétségének. Mindez megfelel a Legfelsőbb Bíróság 1/2007. BJE számú döntésében kifejtetteknek.

Az elsőfokú bíróság a tényállás megállapításakor és ezzel összefüggésben a cselekmények minősítésekor helyesen járt el, amikor a le nem foglalt kábítószer mennyiséget becsléssel állapította meg, figyelemmel a BM Bűnügyi Szakértői és Kutató Intézet által kiadott közleményére is, amely a feketepiaci kábítószer készítmények átlagos hatóanyag tartalmának alakulásáról tájékoztat, illetve tekintettel volt a katonai tanács a hasonló ügyekben kialakított bírói gyakorlatra is (lásd pl. BH 2005. 246. számú döntés).

Az elsőfokú katonai tanács helyesen állapította meg azt is, hogy a vádlottak társtettesként valósították meg a terhükre rótt bűncselekményt és helyesen minősítette a II., a III.r. vádlottak cselekményét is, akik a szakértői vélemény szerint kábítószerfüggők. Egyetértett a másodfokú bíróság azzal, hogy őket az elsőfokú katonai tanács a Btk. 282/C.§ (2) bekezdésébe ütköző, de a (3) bekezdés szerint minősülő bünszövetségben, üzletszerűen, társtettesként, kereskedéssel kábítószerfüggőként elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettében mondta ki bűnösnek.

A másodfokú bíróság egyetértett továbbá az V., a X. és a XI.r. vádlottak cselekményének minősítésével is. Az irányadó tényállás szerint ők kábítószerrel adtak át más részére, nem állapítható meg a tényállás szerint, hogy a kábítószer forgalmazásában akár haszonszerzés, akár pedig haszonszerzési célzat nélkül részt vettek volna. Az általuk bizonyíthatóan átadott kábítószer mennyiségére ezért helyesen minősítette az V.r. vádlott cselekményét az elsőfokú bíróság a Btk. 282/A.§ (1) bekezdésébe ütköző, a (6) bekezdés a/ pontja szerint minősülő csekély mennyiségű kábítószerrel, átadással elkövetett kábítószerrel visszaélés vétségének, míg a X. és a XI.r. vádlottak cselekményét a Btk. 282/A.§ (1) bekezdésébe ütköző társtettesként, átadással elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének.

Az előzőekben kifejtett jogi érvekre figyelemmel a katonai tanács ugyancsak törvényesen minősítette az irányadó tényállás alapján a XII.r. vádlott cselekményeit egyrészt csekély mennyiségű kábítószerrel, átadással elkövetett kábítószerrel

visszaélés vétségének (Btk.282/A.§ (1) és (6) bek a/ pontja), illetve csekély mennyiségű kábítószerre, tartással elkövetett kábítószerrel visszaélés vétségének (Btk.282.§ (1) és (5) bekezdés a/ pontja).

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás alapján egyetértett az elsőfokú katonai tanács, illetve a vádlottak védői által kifejtettekkel, mely szerint az egyes vádlottak cselekményüket a Btk. 137.§ 7. pontjában írt bünszövetségben követték el, és nem alkottak a Btk. 137.§ 8. pontjában meghatározott bünszervezetet. Az I., II., III., IV., VI., VII., VIII.r. vádlottak a terhükre rótt bűncselekmény sorozatot szervezetten követték el, azonban működésük leginkább ad hoc jellegű és időleges volt, nélkülözve a bünszervezet fogalmi ismérveit. Nem működtek hierarchikus szervezatként és tevékenységük összehangoltsága sem érte el azt a szintet, amely alapján bünszervezet megállapítható lenne. A rendelkezésre álló bizonyítékok nem támasztják alá ítéleti bizonyossággal az ügyészi álláspontot, ehhez a rendelkezésre álló bizonyítékok nem elegendők. A másodfokú bíróság egyetértett az első fokú ítélet 25. oldal 1-3. bekezdéseiben írtakkal, figyelemmel a 4/2005. BJE határozatban rögzítettekre is.

Az I., a II., a III., a IV., a VI., a VII., a VIII.r. vádlottak és védőik által a büntetés enyhítése érdekében bejelentett fellebbezést a másodfokú bíróság a következők szerint alaposnak, míg a katonai ügyésznek a súlyosításra irányuló indítványát alaptalannak találta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa nem látta megállapíthatónak a bünszervezetben történt elkövetést az I., a II., a III., a IV. és a VI.r. vádlottak terhére, ezért nem foghatott helyt az ügyész azon indítványa, hogy a másodfokú bíróság e vádlottak szabadságvesztésének végrehajtási fokozatát fegyházban jelölje meg, továbbá, hogy állapítsa meg, hogy feltételes szabadságra nem bocsáthatóak.

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa helyesen vette egyébként számba a bűnösségi körülményeket, azonban tévedett, amikor nem értékelte az I.r. vádlott javára nagyobb nyomatékot, hogy bűnösségére is kiterjedő vallomásával segítette a büntetőeljárás sikerét, amely bizonyítja megbánó magatartását is. A másodfokú bíróság a vele szemben kiszabott szabadságvesztés mértékét eltúlzottnak találta és ezért a szabadságvesztés büntetés mértékét 4 évi börtönbüntetésre, valamint a közügyektől eltiltást a főbüntetéssel arányosan 4 évre enyhítette.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az ítélet belső arányaira figyelemmel szükségesnek találta a IV.r. vádlott büntetésének enyhítését is, aki az eljárás kezdeti szakaszában szintén bűnösségére is kiterjedő beismerő vallomást tett. E nyomatékos enyhítő körülményre figyelemmel a másodfokú bíróság a büntetését 3 évi börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra enyhítette.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az I. és a IV.r. vádlottakkal szemben kiszabott büntetéseket a Btk. 87.§ (1) bekezdés b/ pontja alapján tekinti kiszabottnak.

A másodfokú bíróság a II. és a III.r. vádlottak büntetését is eltúlzottnak találta. A terhükre megállapított szabadságvesztés büntetési tétele 2 hónaptól 5 évig terjedő szabadságvesztés. Az elsőfokú bíróság pedig lényegében a büntetési tétel felső határához közel álló büntetést szabott ki e vádlottakkal szemben, amikor 4 év börtönbüntetést alkalmazott. A másodfokú bíróság az ítélet belső arányosságára is figyelemmel a kiszabott büntetést 3-3 év börtönbüntetésre enyhítette, amellyel arányosan állapította meg 3 évi időtartamban a közügyektől eltiltás mértékét.

A másodfokú bíróság ugyanígy a VI.r. vádlott büntetését is enyhítette, akivel szemben szintén a Btk. 87.§ (1) bekezdés b/ pontja alkalmazásával 2 év 4 hónap börtönbüntetést állapított meg. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács által kiszabott 3 év közügyektől eltiltás helyes tartamban került megállapításra e vádlottal szemben.

Az elsőfokú bíróság a VII. és a VIII.r. vádlottakkal szemben 2 évet meg nem haladó szabadságvesztést szabott ki, azonban ennek próbaidőre történő felfüggesztésére nem látott lehetőséget. A másodfokú bíróság álláspontja szerint azonban a vádlottakkal szemben a szabadságvesztés büntetés végrehajtása nélkül is elérhetőek a büntetési célok, ezért a Btk. 89.§ (2) bekezdése alapján a VII.r. vádlottal szemben kiszabott 1 év 6 hónap és a VIII.r. vádlottal szemben kiszabott 1 év 7 hónap börtönbüntetés végrehajtását 4-4 évi próbaidőre felfüggesztette. E hosszabb időre történő felfüggesztés a másodfokú bíróság álláspontja szerint fokozottan szolgálja az egyéni megelőzési célokat.

Figyelemmel arra, hogy a másodfokú bíróság a VII. és a VIII.r. vádlottakkal szemben felfüggesztett szabadságvesztést szabott ki, szükségszerűen mellőzte velük szemben az elsőfokú bíróság által alkalmazott közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazását, amelynek csak végrehajtandó szabadságvesztés mellett van helye.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészség megalapozottan hivatkozott arra, hogy a XII.r. vádlottal szemben katonai mellékbüntetés kiszabását mellőzni kell. E vádlottat ugyanis már a bíróságok jogerősen lefokozás katonai mellékbüntetésre ítélték, ezért e mellékbüntetés kiszabását a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mellőzte.

Figyelemmel arra, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az I. és a IV.r. vádlottak tekintetében nem állapított meg bűnhalmazatot, ezért mellőzni kellett velük szemben a halmazati büntetésre történő utalást is.

Az elsőfokú bíróság a törvénynek megfelelően rendelkezett az előzetes fogvatartásban, valamint a házi őrizetben töltött idő beszámításáról. E rendelkezése csak a IV.r. vádlott tekintetében nem felelt meg a törvényi előírásoknak. Az ő vonatkozásában ugyanis 2006. október 5. napjától 2007. augusztus 29. napjáig jelölte meg a fogvatartásban töltött időt, azonban megállapítható, hogy 2007. augusztus 28. napján került sor előzetes letartóztatásának megszüntetésére. Az

iratok között 854/a. nsz. alatt található a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának rendelve előzetes letartóztatás megszüntetéséről, amely 2007. augusztus 28. napján kelt. Erre figyelemmel a másodfokú bíróság a IV.r. vádlott vonatkozásában a szabadságvesztés büntetés időtartamába a 2006. október 5. napjától 2007. augusztus 28. napjáig eltelt időt számította be.

Az elsőfokú bíróság az V., a X. és a XI.r. vádlottak tekintetében helyesen minősítve e vádlottak cselekményét, velük szemben a büntetési célok elérésére alkalmas büntetést szabott ki. A másodfokú bíróság nem látott lehetőséget a X.r. vádlott terhére megállapított bűncselekmény jellegére figyelemmel, hogy őt előzetes bírósági mentesítésben részesítse. Ezért az erre irányuló védői és vádlotti indítvány nem foghatott helyt.

Az elsőfokú bíróság ítélete törvényesen rendelkezett a vádlottakkal szemben kiszabott pénzmellékbüntetések és vagyonekobzásokkal kapcsolatban, azok alkalmazása részben a törvény kötelező rendelkezéséből, részben pedig a büntetési célok hatékony érvényre juttatása érdekében szükségesek. Nem tévedett az elsőfokú bíróság akkor sem, amikor rendelkezett a lefoglalt tárgyakkal kapcsolatban, illetve, amikor a vádlottakat kötelezte az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére. A másodfokú bíróság e rendelkezésekkel maradéktalanul egyetértett.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a másodfokú ítéletben írt módosításokkal - helyes indokainál fogva - az I., a II., a III., a IV., az V., a VI., a VII., a VIII., a X., a XI. és a XII.r. vádlottak tekintetében helybenhagyta.

A másodfokú bíróság a törvény kötelező rendelkezése (Btk.99.§ (1) bek.) szerint az első fokú ítélet kihirdetésétől a másodfokú ítélet kihirdetéséig eltelt időt az I.r. vádlottnál a szabadságvesztés tartamába beszámítani rendelte, mivel előzetes letartóztatását töltötte.

A másodfokú bíróság a VI. és a XII.r. vádlottak bűnösségét megállapította, ezért őket a Be. 381.§ (1) bekezdésére figyelemmel a Be. 338.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére, amely kirendelt védőik működéséből adódott.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372.§ (1) és (2) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2009. április 22.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk. a tanács elnöke, Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk. előadó bíró, Dr. Mészáros László hb. ezredes sk. bíró

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsának ítélete az I., a II., a III., a IV., az V., a VI., a VII., a VIII., a X., a XI. és a XII.r. vádlottak tekintetében a rendelkező részben írt változtatással jogerős és - a felfüggesztett rész kivételével - végrehajtható.

Budapest, 2009. április 22.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hiteléül:

Tóth Mihályné
tisztviselő